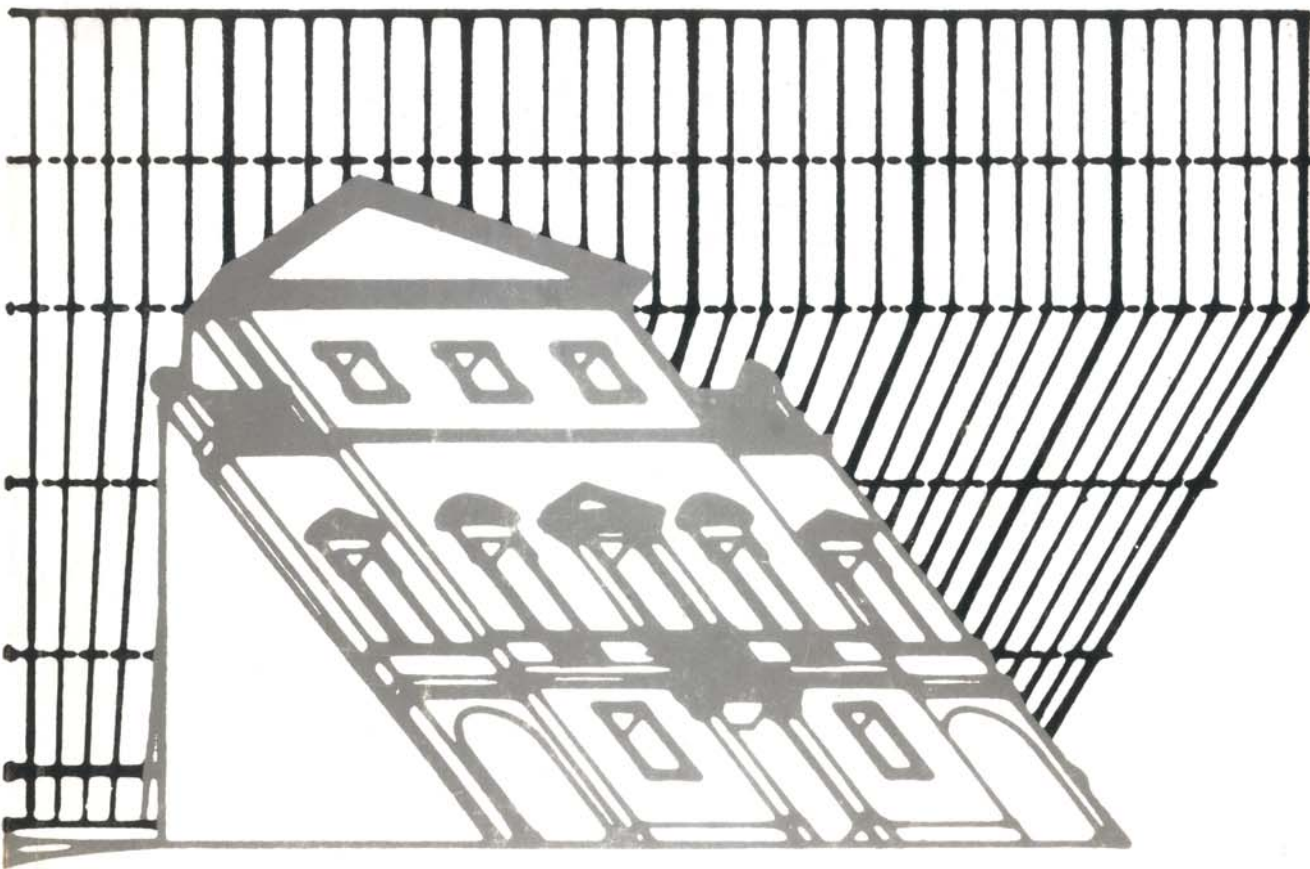

ARTO KYTÖHONKA
Venetsialainen sarja
NAGAUTA 32 – 71

Äitini Talo

ntamo

Venetsialainen sarja: Nagauta 32-71

ARTO KYTÖHONKA
Venetsialainen sarja
NAGAUTA 32 – 71

Äitini Talo

16100 UUSIKYLÄ

1911/88
Arto

Arto Kytöhongan muuta kirjallista tuotantoa

N.R.I. 1964

Kirjallisuuskritiikin pätevyys 1969

Ollakseni kaihoisa 1970

Illalla jätän oven valmiiksi auki 1974

Arton sihti 1973 - 84

Toinen teos 1982

SATUNAI2.RUN: Nagauta 1 - 14 1983

SATUNAI2.RUN: Nagauta 15 - 31 1984

Luonnostelu genMeme/Metasoft

Typograafinen suunnittelu Arto Kytöhonka

Ladonta Wiisaan Markan ATK, Uusikylä

Paino Waskipaino, Karkkila

Tekijä on saanut valtion kirjallisuustoimikunnalta
kohdeapurahan teoksen viimeistelyyn

(c) Arto Kytöhonka

ISBN 951-9137-04-1

Kustantanut Äitini Talo, 16100 UUSIKYLÄ, (918) 631 136

Kytöhonka, Arto

Venetsialainen sarja: Nagauta 32 - 71/Arto Kytöhonka. Nastola:

Äitini Talo, s.a. - 176 s.

näköispainos ntamo 2012

ISBN 978-952-215-173-5

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

82.2

72.01

Essille ja Metelle ja Louloulle

Hetket! kun me tuijotamme meren
vaaleaa sinerrystä ja ymmärrämme kuoleman
keveästi, juhلاميelin, kauhistumatta,

niinkuin pienet tytöt, hyvin kalvakat,
suurisilmäiset, alati viluiset,
kun he jonain iltana vaiti katsovat eteensä

tietäen että nyt elämä verkkaan virtaa
heidän unenhorteisista jäsenistään puihin, ruohoon,
ja vaisusti hymyillen koristautuvat

kuin pyhimys joka vuodattaa verensä.

Hugo von Hofmannsthal,
suomentanut Tuomas Anhava

Vietimme kahden iltaa kesäasunnollani, minun IV prokuraattorin kaudellani. Se oli viimeistä kertaa mitä Omo oli Venetsiassa. Muistan kuinka hän muisteli:

Poikasena, mitä saatoin olla,
neljäntoista ja jotain,
istuin rannalla Porto di Chioggian. Olin lapsi,
tullut ruuhella, kaislaseimessä karannut,
se oli aika matka. Kaiken iässä.

Vastarannalta tavoitan
yhä naisen, mustapukeisen,
se huutaa aamuun
usvaiselle ruovikolle
miestään, pyydyksiltä, jotain oli sattunut.
Yksityiskohtia myöten.

Ja sitten tämä jäi mieleen. Että
se oli ensimmäistä kertaa kun olin yksin
niin että ymmärsin sen. Yksinoloksi. Ja vielä että
ymmärtää yksinolon
että muka sillä keinoa olisi
maailmalta ymmärretty.

Ystävä parhain, minä olen tehnyt pitkän työn.
Niin voi sanoa. Ja nöyrästi,
hyvinpä niin,
virheellisten miesten
oikeitten vaimojen
suosiollisella ymmärryksellä.

Mutta veljeksi siskojen joukkoon,
siihen minusta oli, panomieheksi
joka taitaa suudella, vähästi
virittää keskusteluakin
sekä arkkitehdiksi. Siihen
oli. Se tuli.
Pihojen ja ulkorakennusten, gondolitallien ja
laivastomme maanalaistukikohtien luoja
(arsenaaleista kaakkoon tunneleitten päässä San
Michelen alla: huikea temppu,
taiteeksi tullut poikuus).

oikeudenmukaisuus,
tasavertaisuus, ihmisarvon
kunnioittaminen,
väkivallattomuus, yhteisöelämän
suojelu ynnä vaaliminen,
solidaarisuus, kaltaisuus.
Sekä rauha. Ovat

Rakentaessa on jo suunniteltaessa
käytettävä lujaa ainesta, pitävää
ajatusta, ja mutapohjalle perustettaes-
sa ei semminkään ole sijaa, kun istute-

*Haapa menee tulitikuiksi. Kuitupuusta tehdään paperia.
Paperin ne käyttävät piirustuskonttoreissa, virkailijain
kammioissa, runotoimistoissa. Byrokratisoivat kielen,
lainlaatijat ynnä me kirjailijat.*

Venetsialainen sarja on Arto Kytöhongan
seitsemäs teos. Postodysseia.
Välitilitys tasavallan vajoamisesta.
Itsetuhon analyysi. Einfach kompliziert.

82.2 Kotimainen kaunokirjallisuus
72.01 Arkkitehtuuri

Päällys Arto Kytöhonka
Typografia Markprint, Lahti
Julkisivututkielma James Stirlingin
Derbyn kansalaiskeskuksesta (1970)

